fundet personale med de rette uddannelser til at gå ind på disse pladser, og er det nok?

Og er de 100 mio. kr., der er blevet afsat, så brugt op, når disse 40 pladser er blevet oprettet?

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):
Jeg må korrigere fru Aase D. Madsen: Det er ikke 40 pladser, det er 20 pladser, som jeg lige sagde her før. Det, der var vurderingen fra en kombination af amterne og fra politiet, var, at der var brug for ekstra 20 sikrede pladser.

Dem har vi nu oprettet – nogle af dem i en midlertidig funktion – men de bliver oprettet nu inden jul, og så vil der blive lavet en langvarig planlægning af det efterfølgende. Det er sådan, at vi også har nedsat udvalget, som vurderer dette her, så vi efter jul vil kunne lave en længerevarende planlægning på området. Men det, der er behovet her og nu, som Amtsrådsforeningen og som politiet har tilkendegivet med de 20 pladser, vil komme.

Derudover har Finansudvalget tilsluttet sig et aktstykke på 100 mio. kr. Der er dels de 20 pladser, som jeg lige har omtalt, men vi har også i pakken proklameret, at når det gælder mere socialpædagogiske tiltag, så vil vi skaffe et sted mellem 100 og 120 pladser. Også det er vi i gang med, og det er så også noget af det arbejde, som ligger i det udvalgsarbejde, der skal være færdigt inden udgangen af januar måned 2001.

Men hensyn til personale er det sådan, at det er amterne, som har ansat det personale, som har overblik over det, og i de lokaliteter, som jeg her har omtalt – altså de to amter, der her i realiteten er tale om, og Københavns Kommune – er de signaler, jeg får tilbage fra de pågældende amtsborgmestre og socialborgmesteren her i København: Ja, man kan godt skaffe det personale. Og jeg er så sikker på, at når de signalerer det, så kan man det.

Aase D. Madsen (DF):
Ja, så vil jeg gerne høre, hvor lang tidshorisonten er, og hvornår vi ser virkningerne. For man kan jo arbejde meget med sagerne, og det kan jo tage lang tid.

100 pladser lyder af meget, og det dækker forhåbentlig også behovet, men hvor lang tidshorisont skal vi se det over?

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):
Der er to tidshorisonter her. Der er den første, som gælder de 20 sikrede pladser. Det er jo en meget begrænset tidshorisont, for det er inden jul, de er på plads.

Det andet med de der mere socialpædagogiske pladser tør jeg ikke sætte nogen tidshorisont på, men vi er i gang med at arbejde med det i et samarbejde med amterne. Jeg tror, at det er vigtigt, at vi også får vurderet, hvad det er for et spektrum af forskellige pladser, der skal være, så vi får opfyldt det behov, som vi forventer, at der er.

Det er jo ikke ens type pladser, tror jeg, at alle 100-120 pladser skal være. Jeg tror, at det er en bred vifte af forskellige pladser. Og det er noget af det, som vi arbejder med, men jeg tør ikke her i dag give en egentlig tidshorisont til fru Aase D. Madsen.

Birthe Skaarup (DF):
Nu er det jo ikke sikkert, at det lige er det antal pladser, der er brug for. Jeg kunne jo forudse, at man har brug for endnu flere pladser. Nu er det jo sådan, at det ikke er alle kommuner, der står på nakken af hinanden og vil tilbyde at have sikrede institutionspladser netop i deres kommune.

Har ministeren fået en henvendelse fra Grenå Kommune, hvor man faktisk enstemmigt i byrådet har vedtaget, at man vil bruge det gamle arresthus i Grenå til fem sikrede pladser? Vil ministeren benytte sig af det tilbud?

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):
Grenå indgår helt præcis i vores overvejelser, og vi forventer, så vidt jeg husker, at have den institution bygget om, så der er fem sikrede pladser fra 1. marts 2001.

Yvonne Herløv Andersen (CD):
I det, der sådan populært blev kaldt for lømmelpakken, indgår jo, hvad man gør her og nu. Mere interessant er det jo, hvad der skal ske bagefter, og her tænker jeg på, om ikke ministeren vil medgive, at det er lige så vigtigt at få etableret en fornuftig forebyggelse. Og når så de unge har været på den ene eller den anden type institution så at få uddannet og gearet systemet til også at kunne følge dem bagefter igennem eventuelle lærepladser og uddannelse, sådan at man ikke slipper dem. For vi skulle jo nødig etablere nogle restriktioner, nogle institutioner for de unge, hvor vi lige så godt kunne etablere svingdøre med det samme.